

Bankmænd, eller hvad det nu kan være, og som sætte en Værdi i at faa en Stilling som Repræsentant for Danmark. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at den Værdi, der kan være ved at repræsentere et Land, drager maaske nok saa stort et Værdi som en god Kontorchefslønning. Thi jeg maa sige, at de Lønninger, der her ere foreslaaede, tilhyneladende vel ere betydelige og ere store i Forhold til danske Embedsslønninger, men naar de skulle opretholde en Mand paa en stor, fremmed Plads og holde ham i nogenlunde Position mellem de Folk, han skal virke imellem, mellem Købmandsstanden og den Skibsfarende Stand, saa er 12—14,000 Kr. ganske vist ikke noget at holde en Position paa. Jeg er altsaa tilbøjelig til at tro, at, hvis vi gaa over til udsendte Konsuler i Stedet for at rekrutere vort Konsulatpersonale paa samme Maade som hidtil, komme vi til i en meget væsentlig Grad, baade personlig og økonomisk, at sænke Niveauet for vore Konsuler, og det tror jeg ikke, er rigtigt. Jeg tror, at det vil blive overordentlig vanskeligt at faa disse Poster besatte, hvis man ikke vil nøjes med en vis teoretisk Uddannelse eller vil tage til Takke med mere eller mindre havarede kommercielle Eksisterer. Det undrer mig saa meget mere, at man har villet stille dette Forslag, og at den højtærede Udenrigsminister saa beredvillig har sluttet sig dertil, som det forekommer mig at indeholde en betydelig, temmelig stærk Mistillidserklæring mod den Maade, hvorpaa vi hidtil have faaet vore Konsulater besatte. Efter alt, hvad jeg har hørt og erfaret om danske Konsuler i Udlandet, tror jeg, man med Forbehold kan sige, at vort Land i det hele taget er værdigt og godt repræsenteret af de Konsuler, som vi hidtil have haft, og det undrer mig, at den højtærede Udenrigsminister, som officiel Repræsentant ogsaa for den Side af vort Forhold til Udlandet, saa beredvillig har villet gaa med til, hvad der utvivlsomt maa kaldes en Mistillidserklæring til vort nuværende Konsulatvæsen og det Personale, vi blive betjente af i Udlandet. Det forekommer mig altsaa, naar jeg ser paa Sagens Realitet med de Oplysninger, de sparsomme Oplysninger, der foreligger, at det, saglig set, vil være en meget tvivlsom Ting at gaa bort fra den nuværende Maade at besætte

vore Konsulater paa og gaa over til at gøre dem til Embedsstillinger. Jeg erkender vel, at vi maaske i visse Maader kunne have Trang til nogen Assistance i Udlandet foruden den, vi have nu, og der er jo ogsaa fra enkelte Sider, navnlig fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), gjort Antydninger i den Retning. Men jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være umuligt at forene med de nuværende Missioner, vi have i Udlandet, Poster, hvis Indehavere kunne varetage kommercielle og andre Interesser. Man har dog i ethvert Fald ved andre Landes Missioner ansat sagkyndige Folk. Det er almindeligt ved store Landes Gesandtskaber, at de have Militærattachéer, som i en særlig Grad skulde iagttage den Side af det fremmede Lands Forhold. Jeg vil ikke antage, at det vil være vanskeligt at give vore Missioner i Udlandet ogsaa kommercielle Attachéer, og det vilde være meget lettere at faa en saadan Post besat end at faa en selvstændig Konsulatpost besat, thi i det Tilfælde, jeg her tænker mig, vilde jo Gesandten være den virkelige Repræsentant, og Attachéen vilde ikke have den repræsentative Værdi, som en Konsul vilde have. Gesandten vilde komme til at overtage den officielle Repræsentation for vort Land, medens den kommercielle Attaché vilde blive mere Forretningsmand, Kontormand, der besørger Forretningerne, og dertil behøvedes sikkert ikke Mænd af saadanne Kvalifikationer og en saa fremragende Position, økonomisk Position, som man skal have, dels ved Gesandtskaberne, og dels ved Konsulatvæsenet. Jeg tror altsaa, at den Tanke, som er fremsat af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), fortjener Overvejelse. Det fortjener Overvejelse, om man ikke skulde koncentrere vor Repræsentation i Udlandet derved, at vi, med den politiske Sendelse, vi have paa flere Steder, forenede en økonomisk, og det saa meget mere, som jeg tvivler om, at den politiske Mission vi have rundt omkring i Verden ved Gesandtskaberne, spiller nogen særdeles stor Rolle for vort Land. Jeg tvivler om, at de i nogen væsentlig Grad forøge vort Lands Anseelse og forøge vort Lands Sikkerhed i den politiske Verden. Derimod er der ingen Tvivl om, at et